

ΜΙΑ ΑΥΤΟΨΥΧΟΓΡΑΦΙΑ ΕΝΟΣ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΑ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ**Η ΑΝΑΣΤΑΚΤΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΜΟΥ****Περί καινοτομίας ή ένα φανταστικό διήγημα ανατολικά της Μεσογείου**

Το όνομα μου είναι Φλώρος και είμαι δημοσιογράφος στον Ελληνοκυπριακό τύπο. Γράφω ατέλειωτες στήλες καθημερινά γιατί πρέπει να γεμίζω το χώρο που μου υποδυνάμει ο αρχισυντάκτης μου. Κάθε μέρα, χάνομαι μέσα σε εκατοντάδες λέξεις οι οποίες μπορεί να αναφέρονται είτε στο εθνικό θέμα είτε στον περονόσπορο στην πάμια ή τη λουβάνα. Άλλες φορές μπορεί να ξεκινήσω την ημέρα μου με ένα άρθρο για ένα νέο προϊόν, όπως π.χ. το παγωτό με άπαχο γάλα, όμως θα επιστρέφω οπωσδήποτε στο εθνικό, γιατί είναι εκεί που βρίσκεται το ενδιαφέρον μου. Αν πολλαπλασιάσεις όλες αυτές τις λέξεις που γράφω σε μια μέρα, με τις μέρες του μήνα ή του χρόνου, θα δεις ότι πρόκειται για ένα μεγάλο όγκο δουλειάς. Αν το δεις όμως σε συνάρτηση με τα θέματα που ασχολούμαι, θα δεις ότι δεν μπορώ να ξεφύγω από ένα κύκλο, ο οποίος επαναλαμβάνεται. Η επανάληψη αυτή εκφράζεται μέσα στα κείμενα μου, με αποτέλεσμα αυτά να δέχονται χαρακτηρισμούς που θα ήθελα να μην τους κουβεντιάσω τώρα.

Αυτή είναι μια αρνητική εισαγωγή στο επάγγελμά μου, όπως θα ξέρεις όμως, νοιώθω πολύ καλά όταν το όνομα μου κυκλοφορεί μέσα στο αναγνωστικό κοινό. Όπως επίσης έχεις δει στην τηλεόραση, οποιονδήποτε έχει πάει το ΡΙΚ με σκοπό να παρουσιάσει ζωντανή ανταπόκριση, είμαι ο πρώτος δημοσιογράφος που στολίζει την οθόνη. Στέκομαι πάντα, δήθεν αχάπαρος, στο μέρος όπου αναγκαστικά θα στραφεί η κάμερα και θα παραμείνει για κάποιο χρονικό διάστημα. Έχεις δει πόσες φορές έχω αποθανατιστεί;

Οι μέρες μου είναι γεμάτες τρεχάλα και φεύγουν τόσο γρήγορα, λες και ο ρυθμός της ζωής μου ροκανίζει το χρόνο. Τρέχω από το πρωί να συναντήσω τα γεγονότα, αν είναι δυνατόν πριν συμβούν και να τα αρπάξω από το λαιμό. Αυτό που συμβαίνει όμως, είναι ότι τα γεγονότα ταξιδεύουν με ταχύτητα τυφώνα και με σαρώνουν. Αν είμαι τυχερός, με συναντούν από μόνα τους, όμως έχουν ήδη γίνει ειδήσεις και ταξιδεύουν πλέον χωρίς τη δική μου συμμετοχή. Μικρή η χώρα, γρήγορη η κίνηση των ειδήσεων, δεν περιμένει ούτε τον δημοσιογράφο, ούτε το τυπογραφείο. Έχω βεβαιωθεί, ότι μου είναι αδύνατο να ακολουθήσω την επικαιρότητα. Ταυτόχρονα, έχω βαρεθεί να τρέχω πίσω από τις ειδήσεις όπως κάνει και ο υπόλοιπος κόσμος.

Τελευταία ανακάλυψα ένα κόλπο που μου δίνει την αίσθηση της πρωτοτυπίας. Έμαθα για την κατασκευή της είδησης και δεν μπορείς να καταλάβεις τι ανακούφιση ένιωσα. Μπορείς δηλαδή εκεί που δεν βρίσκεις τι να πεις, να δημιουργήσεις κάτι ο ίδιος μέσα στο μυαλό σου και να το παρουσιάσεις ως αυθεντική πληροφορία. Πρέπει όμως να μην λες χοντρές ψευτιές και η δήθεν είδηση σου να συμβαδίζει με τη ροή της υπόλοιπης επικαιρότητας. Σύμφωνα με ορισμένες θεωρίες, γύρω από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το τι παρουσιάζει ο τύπος, βρίσκει ένα ποσοστό δεχτών μέσα στο αναγνωστικό κοινό, το οποίο θεωρεί τα γραφόμενα, πλέον, ως γεγονότα. Εκμεταλευόμενος και γω αυτή την αδυναμία του κόσμου, προσπαθώ να παρουσιάσω κτυπητές ειδήσεις που κατασκεύασα εγώ ο ίδιος. Έχω αποκτήσει την ικανότητα να τις πλασάρω ως γεγονότα, και μάλιστα δραματικά.

Βέβαια, η μέθοδος αυτή άρχισε να γίνεται της μόδας και έτσι μια άλλη θεωρία για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, λέει ότι τα μέσα αυτά, μπορούν από μόνα τους να φτιάξουν το δικό τους κόσμο. Άσε δηλαδή που από τις δικές μου εμπειρίες μπορώ να πω ότι η εικόνα της κοινωνίας που δίνουμε στο αναγνωστικό κοινό, μπορεί να μην έχει καμιά σχέση με την πραγματικότητα.

Ας μη χανόμαστε όμως σε θέματα που δεν αφορούν και πολύ το λόγο που βρισκόμαστε τώρα μαζί.

Όπως ξέρεις καλά, εκτός από δημοσιογράφος, είμαι και μεγάλος πατριώτης. Μάλιστα, αυτό το δεύτερο το βάζω πάνω από το επάγγελμα μου. Θεωρώ ότι ένα γεγονός πρέπει πρώτα να περάσει από το φίλτρο ενός πατριωτικού μυαλού, προτού δει το φως της δημοσιότητας. Είναι μ' αυτό τον τρόπο που κατά τη γνώμη μου, πολλά έθνη έχουν προοδεύσει και ταυτόχρονα έχουν διατηρήσει τη φυλετική τους καθαρότητα. Κοίταξε π.χ. τους Γερμανούς οι οποίοι δεν αφήνουν τους Τούρκους να ενσωματωθούν μέσα στην κοινωνία τους.

Το γεγονός ότι νιώθω Έλληνας, με κάνει να αισθάνομαι μια ανωτερότητα και στη συνέχεια να βλέπω αφ' υψηλού τους υπόλοιπους μη δυτικούς λαούς, ακόμα και τους Κυπραίους. Αυτή η Ελληνική πολιτιστική ταυτότητα με κάνει να νιώθω μεγάλος και βοηθά στο να αντιμετωπίζω τα κόμπλεξ που μου έχουν δημιουργήσει το αράπικο και ταυτόχρονα Τούρκικο παρουσιαστικό μου. Και επειδή μέσα σε μια κοινωνία υπάρχει ρατσισμός, εγώ διαλέγω να είμαι μ' αυτούς οι οποίοι θεωρούνται ανώτεροι από τους άλλους. Φαντάσου δηλαδή με την φάτσα που έχω, μαζί με τα πολύ σκούρα χαρακτηριστικά μου αν δεν δήλωνα καθαρόαιμος Έλληνας.

Βέβαια, αυτά σου τα λέω ψύχραιμα αυτή τη στιγμή, όμως ως επί το πλείστον, όταν μιλώ γι' αυτά τα θέματα, φτάνω στο σημείο να βγάζω αφρούς. Συχνά τρέμω από συγκίνηση όταν σκέφτομαι την καθαρότητα της Ελληνικής φυλής στην οποία ανήκω, που σε συνδυασμό με τα διάφορα ιδανικά που μας έδωσε ο θεός μας κάνουν ανώτερους από πολλές ράτσες. Από μικρός πάθαινα ένα είδος αμόκ όταν ο Έλληνας δάσκαλος μας μιλούσε για τα δεινά του Ελληνικού έθνους και για τους βάρβαρους εχθρούς του. Το είδος της Ελληνικής εκπαίδευσης που μου δόθηκε, σε συνδυασμό με το περιβάλλον όπου γαλουχήθηκα, με κάνουν ένα ζωντανό παράδειγμα μιας φίνας Ελληνικότητας, κάτι το μοναδικό, κάτι που χαρακτηρίζει λίγους.

Όλ' αυτά που λες άρχισαν να αποκτούν πιο μεγάλες διαστάσεις όταν άρχισα να μπαίνω στην εφηβεία μου. Ήταν τότε που άρχισε να διαφοροποιείται η σχέση μου με τον εαυτό μου και με τους άλλους. Ένοιωθα πιο ώριμος και η τάση μου να ξανοιχτώ ήταν ακράτητη, όμως η ανάγκη μου για μητρική στοργή έμεινε άθικτη. Αυτή η εσωτερική αντίθεση που με διακατέχει, δηλαδή η τάση μου για ανεξαρτησία και η ταυτόχρονη ανάγκη μου για μητρική στοργή, δημιουργούν καταστάσεις, διαμετρικά αντίθετες μεταξύ τους. Π.χ., στην πρώτη φάση της Τούρκικης εισβολής κρατούσα το αυτόματο και αλώνιζα μέσα στα Τουρκοκυπριακά χωριά. Στη δεύτερη φάση όμως, με την προώθηση των Τουρκικών στρατευμάτων, πήγα και χώθηκα κάτω από τα φουστάνια της μάνας μου. **Θα μου πεις βέβαια ότι αυτό δεν είναι ηθικό, όμως για μένα η ύπαρξη αυτών των δυο ακραίων αισθημάτων, δηλαδή η πολεμοχαρής συμπεριφορά όταν η κατάσταση είναι κάτω από τον έλεγχο μου και η στάση πανικοβλημένου, μαμμόθρεφτου βυζαντινικού σε στιγμές πραγματικού πολέμου, αποκαλύπτουν πέρα για πέρα το μεγαλείο της ψυχολογικής ταυτότητας εμένα και των ομοίων μου.** Δηλαδή βάζεις φωτιά εκεί που έχει κρύο, όμως όταν οι φλόγες εξαπλωθούν, εσύ πας σε ένα δροσερό μέρος, αφήνοντας τη δουλειά για τους πυροσβέστες.

Όπως θα έχεις καταλάβει από τα γραφτά μου μέσα στις εφημερίδες και τα λεγόμενα μου στο ράδιο, νιώθω μια απέραντη αγάπη για την Ελλάδα, στο σημείο που πολλά απ' αυτά ξεφεύγουν από τα πλαίσια της δεοντολογίας. Δηλαδή εμένα με ενδιαφέρει η σχέση μου με την Ελλάδα και όχι τα γεγονότα ως γεγονότα. Βλέπω ένα ερωτισμό στη σχέση μεταξύ ατόμου και πατρίδας τον οποίο ελευθερώνω μέσα στις προτάσεις μου. Αφήνω το αίσθημα να αγκαλιάζει τις λέξεις μου και να εκπέμπει τη βαθιά αυτή σχέση του όλου αυτού που ονομάζεται Ελλάδα και μένα.

Ας μιλήσουμε όμως και λίγο για την τεχνική πλευρά του επαγγέλματος μου μια και βρεθήκαμε και γι' αυτό το λόγο. Ένα ενδιαφέρον μέρος της δουλειάς μου είναι η εφευρετικότητα και το έχεις δει στην κατασκευή της είδησης που σουμίλησα προηγουμένως. Ένα δεύτερο παράδειγμα εφευρετικότητας, είναι η ανακάλυψη λέξεων οι οποίες δεν χρησιμοποιήθηκαν προηγουμένως είτε από δημοσιογράφους

ξένων χωρών είτε από τμήματα Δημοσιογραφίας ή Μαζικών Επικοινωνιών στα πανεπιστήμια της δύσης. Εδώ και χρόνια πρωτοτυπούμε, χρησιμοποιώντας λέξεις όπως ψευδοκράτος, ψευ-δοβουλή, ψευδοϋπουργός, ψευδοφαγητό, ψευδοαυτοκίνητο κλπ. Τόσο επιτυχημένη είναι αυτή η ανακάλυψη που και τα υπόλοιπα μέσα μαζικής ενημέρωσης στην Κύπρο χρησιμοποιούν τις λέξεις αυτές σε μεγάλες, δόσεις. Μερικοί εκφωνητές δελτίου ειδήσεων μάλιστα, κολλούν πάνω στο “ψευδό”, όταν οι δυο συλλαβές μπαίνουν σε πολλές λέξεις μέσα στην ίδια πρόταση.

Εγώ το έπαθα μόνο τρεις φορές γιατί κάνω καθημερινή άσκηση μετά που πλένω τα δόντια μου το πρωί. Φροντίζω πριν από κάθε δελτίο ειδήσεων, το στόμα μου να μην είναι μασσό για να μην μπλεχτεί η γλώσσα μου μεταξύ των δυο συμφώνων, γιατί νομίζω ότι εκεί είναι το κρίσιμο σημείο. Δηλαδή αν δεν είσαι προσεκτικός, μπορείς να δαγκώσεις τη γλώσσα σου στην αλλαγή του ήχου β με του δ, λόγω του ότι η γλώσσα κινείται πολύ κοντά στο κλείσιμο των δοντιών. Άσε που αναγκαστήκαμε να διακόψουμε μια πρόταση με διαφήμιση γιατί δεν προβλέψαμε ότι η κατηγορία λέξεων με “ψευδό”, δεν πρέπει να διαβάζεται από εκφωνητές με μασέλλες.

Την περασμένη φορά που μιλήσαμε, άφησες να νοηθεί ότι χρησιμοποιώ δυο μέτρα και δυο σταθμά με ένα άτσαλο τρόπο. Φαντάζομαι ότι θα εννοείς την περίπτωση όπου στη μια πρόταση είπα ότι η Ελληνική μειονότητα καταπιέζεται μέσα στην Τουρκία και στην επόμενη πρόταση είπα ότι η Τουρκική μειονότητα μέσα στην Ελλάδα, καταπιέζει την πλειοψηφία. Θα έχεις επίσης υπ' όψη σου αυτό που είπα σε κείνο το πάρτυ μετά που μέθυσα, ότι δηλαδή η τάδε Ελληνίδα είναι σέξυ ενώ η τάδε Τουρκάλλα είναι πουτάνα. Ε καλά, δεν μπορείς να ελέγχεις πλήρως αυτά που λες.

Αν κατάλαβα καλά προηγουμένως από την ματιά που μου έριξες, ήθελες να με ρωτήσεις μέχρι που φτάνουν τα αισθήματα μου όταν ασχολούμαι με το εθνικό πρόβλημα. Κοίταξε: Ο καθένας μας βλέπει οποιοδήποτε πρόβλημα από τη δική του πλευρά. Όπως ξέρεις, είχα ανακατευτεί σε διακοινοτικές διαμάχες. Ξεκίνησα από πολύ μικρός, συνεχίζοντας μια οικογενειακή παράδοση, η οποία μας έδωσε όχι μόνο οικονομικά οφέλη αλλά και ολόκληρη η οικογένεια εκτός από μένα, ενσωματώθηκε στον κυβερνητικό μηχανισμό.

Βέβαια τώρα μας έχει φάει το βιομηχανικό κεφάλαιο, αλλά ας μην τα συζητάμε τώρα. Αυτό που έχει σημασία, είναι ότι οποιαδήποτε λύση του Κυπριακού μας φέρει κοντά στους Τουρκοκύπριους, μπορεί να μας ανακηρύξει εγκληματίες και βιαστές γυναικών κατά τη διάρκεια όλων εκείνων των συγκρούσεων. Όλες εκείνες οι στιγμές, περνούν μέσα στο μυαλό μου συνεχώς, δημιουργώντας δυνατά αισθήματα. Τα πνίγω όμως μέσα σε άλλα, πιο δυνατά αισθήματα που καλλιεργώ για την Ελλάδα. Έχω καταφέρει να δημιουργήσω ένα καλό μπαλανσάρισμα μέσα μου υπέρ των αισθημάτων που δικαιολογούν αυτά που έκανα και αυτά που γράφω τώρα μέσα στις στήλες της εφημερίδας.

Όταν με ρώτησες την περασμένη βδομάδα για την παιδική μου ηλικία, το τι έκανες πραγματικά ήταν να αναστήσεις αισθήματα που έμειναν κοιμισμένα για χρόνια και μου επέτρεψαν αρκετές νύκτες ύπνου. Μου έχεις ξυπνήσει αισθήματα, στο σημείο που άρχισα πλέον να σε βλέπω σαν εχθρό μου. Από την άλλη όμως, η κυβέρνηση σε έστειλε για να με μάθεις να συμπεριφέρομαι μοντέρνα, ώστε να μην μας κοροϊδεύουν ξένες πηγές, κυρίως αυτές που είναι προσκεείμενες στις χώρες της ΕΟΚ. Σας ήρθε ξαφνικά να μας πείτε ότι ζούμε ένα αιώνα πίσω και σας θυμίζουμε μεσαιωνικές καταστάσεις.

Μην ξεχνάς όμως, ότι είμαστε απλοί άνθρωποι, κι' όταν κάποτε μας μιλούσατε πειστικά για τον αγώνα μας, εμείς το κάναμε βίωμα μας. Εμείς σκοτώναμε και βιάζαμε μετά που εσείς μας φανατίσατε. Λοιπόν κύριε, σου λέω κατάμουτρα ότι εγώ θα κάνω αυτά που μου μάθατε γιατί δεν βλέπω τι άλλο μπορώ να κάνω.

Συνεχίζω και σου λέω ότι νιώθω ένα απέραντο πάθος για την Ελλάδα, στο σημείο που θέλω να γίνω ένα μαζί της. Νιώθω σαν ένα μωρό που ψάχνει απεγνωσμένα για το βυζί της μάνας του και είναι

διαθετειμένο να κάνει οτιδήποτε. Βέβαια νιώθω απροστάτευτο για τους λόγους που ξέρουμε όλοι μας με τα γεγονότα του 74. Ταυτόχρονα όμως, το αίσθημα της απέραντης έλξης δεν με εγκαταλείπει.

Πριν λίγες μέρες βρέθηκα σε μια συζήτηση, όπου ένας δικός μας μιλούσε με κάποιον ο οποίος ονόμαζε τον εαυτό του Κυπραίό και όχι Έλληνα. Επειδή το όλο κλίμα στη συζήτηση βοηθούσε τον χωρίς όρια πατριωτισμό, άσε τους Μαοϊκούς που πάθαιναν αμόκ στη μια πλευρά της αίθουσας, εγώ έκανα στον Κυπραίό ένα βαθύ μπάσιμο, ρωτώντας τον αν το γεγονός ότι νιώθει Κυπραίος και όχι Έλληνας, να συνδέεται με διάφορα ψυχολογικά προβλήματα που έχει ο ίδιος. Και κοίταξε πως μου την έφερε ο μπαγάσας: **Μου είπε ότι το παντοτινό ψάξιμο για μια μητέρα, μπορεί να συνδέεται με το οιδιπόδειο σύμπλεγμα. Οι λέξεις με κτύπησαν σαν κεραυνός, αγγίζοντας τα πιο ευάλωτα σημεία του εαυτού μου.** Τότε κατάλαβα ότι η ερώτηση που του έκανα στρεφόταν σε μένα. Το ακριβό στυλό που κρατούσα, μου έπεσε από το χέρι γιατί τα νεύρα των δακτύλων μου ακινητοποιήθηκαν από τον μπλοκαρισμένο μου εγκέφαλο που με άφησε εκτεθειμένο στους Κυπραίους. Το στόμα μου ένιωσε αμέσως τη μασσάδα που με κάνει να μπερδεύω και να αντιστρέφω το β με το δ και να λέω “ψεδοβκράτος” αντί “ψευδοκράτος” ή να αλλάζω τα σύμφωνα της λέξης και να λέω “ψελλοκράτος” ή να αλλάζω το φωνήεν και να πω “ψαλλοκράτος” ή και δεύτερη αλλαγή συμφώνου και να πω “φαλλοκράτος”. Ξέχασα να σου πω ότι παλιά υπήρξα και φεμινιστής. Εν πάσει περιπτώσει, αυτό που έχει σημασία τελικά είναι να μη λαμβάνεις υπ’ όψη αυτά που λεν οι άλλοι και να συνεχίζεις να λες αυτά που θέλεις εσύ. Μην ξεχνάς ότι όλα είναι σχετικά.

Προχτές πάλι ένιωσα το μυαλό μου να θολώνει από ντροπή και μίσος όταν άκουσα ότι [Ελληνίδα έφυγε με Τούρκο για το βορρά](#). Τα πόδια που άρχισαν να τρέμουν και το μυαλό μου σταμάτησε να επεξεργάζεται πληροφορίες. Σταμάτησα να διατηρώ και τα μίνιμουμ στοιχεία που πρέπει να διαθέτει ένας δημοσιογράφος, ακόμα και την ώρα που κάνει ψαλλίδα. Βγήκα έξω από τα γραφεία της εφημερίδας σαν τρελλός.

Ήθελα να είμαι από τους πρώτους που θα έγραφαν για το θέμα. Ήμουν έτοιμος να πείσω όσο πιο πολλούς δημοσιογράφους μπορούσα, να μεταμορφώσουν το ειδύλιο σε αρπαγή και βιασμό Ελληνίδας. Ήθελα να αναβιώσω στιγμές της Ελληνικής ιστορίας, όπου το Τούρκικο στοιχείο δείχνει την βαρβαρότητα του μπροστά σε μας τους πολιτισμένους. Δεν μπόρεσα να δεχτώ ότι ένας Τούρκος θα έκανε σε μια Ελληνίδα αυτά που θέλω να κάνω εγώ σε Ελληνίδες ή και σε Τουρκάλλες όταν είμαι σε πλήρη έξαψη. Το μυαλό μου μπλοκάρεται μπροστά σε τέτοιες εικόνες και το ένστικτο μου λειτουργά από μόνο του.

Περπατούσα στο δρόμο χωρίς να μπορώ να κρύψω την ταραχή μου. Διάσχιζα την Λευκωσία σαν πεζό αεριωθούμενο, νιώθοντας ότι τα πράγματα είχαν ξεφύγει από τον έλεγχο μου. “Που βουρά πάλε ο Φλώρος”, έλεγαν οι περαστικοί, οι οποίοι με αναγνωρίζουν από την οθόνη της τηλεόρασης την οποία στολίζω συχνά, όπως σου είπα και προηγουμένως.

Μέχρι να φτάσω στον προορισμό μου που λες, το γεγονός έγινε είδηση, γι’ αυτό και γω μαζί με άλλους πατριώτες δημοσιογράφους, κάναμε ότι μπορούσαμε για να αντιστρέφουμε τους όρους και να συγκεντρώσουμε τα πυρά μας στις κακές προθέσεις του Τούρκου. Μέσα στις επόμενες μέρες διαδώσαμε ότι ήταν φαλλοκράτης και ότι το κορίτσι κινδύνευε μαζί του. Βέβαια, δεν είχαμε καθόλου πληροφορίες γι’ αυτό το ζήτημα, αλλά για μένα αυτό δεν είχε καμιά σημασία. Το ζήτημα είναι να δημιουργείς ένα κλίμα στο οποίο να θεωρείται μη φυσιολογικό η σχέση μεταξύ ενός Τούρκου και μιας Ελληνίδας. Ο σάλος που σηκώνεις γύρω απ’ το θέμα, αποθαρρύνει τους μεν να σχετίζονται με τους δε. Αν δεν το κάνουν, κινδυνεύουν να εκτεθούν μπροστά στην κοινωνία η οποία είμαστε εμείς. Όπως σου είπα και πριν, έκανα φεμινιστής παλιά, γι’ αυτό και δίνω έμφαση στην καταπίεση του γυναικείου φύλου όταν ο άντρας είναι Τούρκος και η γυναίκα Ελληνίδα.

Τελικά καταφέραμε να πείσουμε τον κόσμο ότι έγινε απαγωγή Ελληνίδας από Τούρκο. Κινητοποιήσαμε κι' άλλους Έλληνες στη γραμμή αντιπαράθεσης, προσπαθώντας να πάρουμε την Ελληνίδα πίσω. Όταν μέρες αργότερα αποδείχθηκε ότι το κορίτσι πήγε με τη θέληση της, εγώ κόντεψα να πάθω νευρικό κλονισμό. Δεν μπορείς να φανταστείς πόσο μας κοροΐδευαν στο εξωτερικό. Ακόμα και ο Ντεκτάς που είναι φαλλοκράτης, μας κοροΐδευε στο ότι δεν είμαστε σεξουαλικά απελευθερωμένοι.

Όπως σου είπα όμως, μπορείς να λες τα δικά σου χωρίς να λαμβάνεις υπ' όψη, ούτε τον κόσμο ούτε τα γεγονότα. Γι' αυτό και πιστεύω ότι τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, μπορούν να φτιάξουν την εικόνα της κοινωνίας όπως την αντιλαμβάνονται οι δημοσιογράφοι που δουλεύουν σ' αυτά. Οι αναγνώστες θα μπορούν να δέχονται την άποψη σου, φθάνει να τους πείσεις ότι ανήκουν κι' αυτοί στην ίδια, πνευματώδη και ανώτερη φυλή.

Το όνομα μου είναι Φλώρος Ζηνωνή, γιος του Ττοφή και της Τταλούς. Είμαι απόγονος όλων των πνευματικών αντρών της Αρχαίας Ελλάδας και δηλώνω πολύ άντρας. Θέλω ο σπόρος μου να αφήσει πολλούς Έλληνες στο πέρασμα του και να αυξήσει τον αριθμό μας που λιγοστεύει συνεχώς. Είναι γι' αυτό που πριν λίγο καιρό έβαζα το σύνθημα, "Έλα γλυκιά μου να κάνουμε ένα Έλληνα". Βέβαια οι αναρχικοί μου την έσπασαν γράφοντας μου, "**δεν τραβάς καμιά μαλακία να σου περάσει**", όμως εγώ το ξέχασα γρήγορα και η ερωτική μου διάθεση και η τάση για γονιμοποίηση με Ελληνικό αποτέλεσμα δεν άλλαξε.

Πριν λίγες ημέρες, κάποιος φιλοξενούμενος στην τηλεόραση **είπε ότι είναι Κυπραίος και όχι Έλληνας**. Μας υπενθύμισε ότι είναι η Ελλάδα που έκανε πραξικόπημα στην Κύπρο. Ξέχασα να σου πω ότι ο Παπαδόπουλος ο Έλληνας υπήρξε πνευματικός μου πατέρας, όμως το γεγονός ότι οι Καλαμαράες τον έχουν ακόμα μέσα, σημαίνει ότι δεν είναι ακόμα καιρός να εκφράσω αυτή την πνευματική μου σχέση - το αφήνω για αργότερα. Ένωσα που λες ένα φοβερό θυμό καθώς παρακολουθούσα το πρόγραμμα, μέχρι που άρχισα να αλλάζω χρώματα. Μου είναι πολύ δύσκολο να περιγράψω τα αισθήματα μου εκείνη τη στιγμή, όμως για να σου δώσω μια ιδέα, ήταν περίπου το είδος του αμόκ που πάθαινα όταν ήμουν μικρός και μας μιλούσε ο δάσκαλος μου για τη μεγάλη ιδέα. Είχα συμπτώματα αλλαγής θερμοκρασίας με αποτέλεσμα τη διαστολή του σώματος μου.

Μετά όμως που συνήλθα, άλλαξα ρούχα, έπλυνα τα δόντια μου και έβαλα και τα δυο μου τηλέφωνα σε λειτουργία. Όλοι οι μεγάλοι πατριώτες κινητοποιηθήκαμε για να κλείσουμε το στόμα του αλλοδαπού. Κινήθηκαν όλοι οι μεγάλοι πατριώτες μέσα στην κυβέρνηση και χρησιμοποίησαν την εξουσία τους για να απειλήσουν την εθνική ραδιοφωνία για το θράσος της να επιτρέψει τη δημόσια και ελεύθερη έκφραση στους Κυπραίους. Μέσα στις μέρες που ακολούθησαν, καταφέραμε να υψώσουμε τη φωνή μας. Κινητοποιήσαμε όλα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, ακόμα και το ίδιο το ΡΙΚ για να καταλάβεις, ώστε να επιβάλουμε τις θέσεις μας, δηλαδή ότι οι Κυπροκεντρικές απόψεις δεν θα λογοκρίνονται, απλώς αλλά δεν θα τίθενται καθόλου στα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Οι Κυπραίοι θα μπορούν να εκφράζονται στα σπίτια τους μόνο, δηλαδή το δημοκρατικό τους δικαίωμα σ' αυτό το ζήτημα θα είναι οικιακή υπόθεση. **Και κοίταξε τι καταφέραμε μέσα στην Κύπρο: Δεν αφήνουμε τους Κυπραίους να λεν ότι είναι Κυπραίοι ενώ οι Έλληνες αλωνίζουν τα ράδια και τις τηλεοράσεις. Δεν σου είπα προγουμένως ότι τα Μέσα Μαζικής ενημέρωσης μπορούν να φτιάξουν τη δική τους πραγματικότητα;**

Σε βλέπω που ακονίζεσαι να με ρωτήσεις γιατί δε μπορώ να δεχτώ μια Κύπρο με διάφορες εθνότητες

όπου άνθρωποι διαφορετικοί θα μπορούν να ζήσουν μαζί. Κοίταξε, αν τα πράγματα μπορούσαν να ξεκινήσουν από δω που είναι και να μην υπήρχε παρελθόν, εγώ δεν θα είχα πρόβλημα. Όπως όμως ξέρεις, το παρελθόν μου είναι τόσο λερωμένο - είναι πολύ δύσκολο να βάλεις ένα καθαρό πανί πάνω σε βρωμιά και να μην το λερώσεις. Αν αποφασίσω ΟΤΙ οι άνθρωποι που πολέμησα, ας πούμε οι Τουρκοκύπριοι, δεν είναι εχθροί μου, σημαίνει ότι εγώ είμαι ένας εγκληματίας και ένας βιαστής. Άσε που σου είπα ότι έκανα και φεμινιστής για ένα φεγγάρι.

Είμαι επομένως αναγκασμένος να ζήσω την υπόλοιπη ζωή μου ντυμένος στα γαλανόλευκα και να συμπεριφέρομαι σαν μαγνητόφωνο. Βέβαια, αυτό μπορώ να το κάνω πολύ εύκολα τώρα λόγω του ότι περνούμε την περίοδο των εθνικιστικών εξάρσεων - έλα όμως που πάσχω από το σύνδρομο του προδότη: Ποιος έδωσε στους Τούρκους τον Πενταδάκτυλο; Όπως καταλαβαίνεις, περπατώ πάνω σε σχοινί. Δεξιά μου βλέπω την προδοσία του ενωτικού μας κινήματος και αριστερά μου βλέπω μια λύση του Κυπριακού με αυτούς που πάντα πολεμούσα και σκότωνα.

Συχνά όμως λέω, ας μην σκοτίζομαι. Υπάρχουν και εύκολες λύσεις: Πρέπει να ανήκουμε σε ένα κράτος καθαρό, που όχι μόνο θα περνούμε άνετα, αλλά θα μας αποκαλούν και ήρωες όπως έκαναν παλιά. Με ρώτησες και άρχισες να μου δίνεις στα νεύρα, πως επιτρέπω στον εαυτό μου να συνδυάζει τα ασυνδύαστα και να κάνω τέτοια παραμόρφωση της πραγματικότητας. Σου έχω πει επανειλημμένα ότι είμαι ιδεαλιστής. Είμαι σε θέση να φτιάξω μια πραγματικότητα μέσα στο μυαλό μου, η οποία απέχει πολύ από το τι γίνεται στον κόσμο. Εξάλλου, είσαι ένας απ' αυτούς που προσπάθησαν παλιά να με πάρουν μακριά από την υλιστική θεώρηση των πραγμάτων. Δεν καταλαβαίνεις ότι αν δεν δημιουργήσουμε αυτή την πραγματικότητα μέσα στο μυαλό μας και μετά δεν την πλασάρουμε στην κοινωνία, τώρα θα θεωρούμασταν εγκληματίες πολέμου; **Έχεις δηλαδή καμμία αμφιβολία ότι ως Ελληνικά μέσα μαζικής ενημέρωσης μέσα στην Κύπρο, καταφέραμε να σκηνοθετήσουμε ένα έργο που δεν παίχτηκε ποτέ μέσα στη ζωή; Έχεις δει πολλούς εθνικιστές που πρόδωσαν την πατρίδα τους και μετά βγήκαν από πάνω;**

Με ρώτησες επανειλημμένα και έδωσες αρκετή έμφαση πάνω στον τρόπο με τον οποίο περνούν τα επιχειρήματά μας. Με ρώτησες για τη δουλειά μας στο ράδιο ή στον ημερήσιο τύπο, σε συνδυασμό με τις τεχνικές που χρησιμοποιούμε. Εγώ, όπως έχεις καταλάβει, αποφεύγω την συστηματική αναφορά σε γεγονότα. Επιλέγω μερικά απ' αυτά, με τη μέθοδο της αφαίρεσης. Αφαιρώ οτιδήποτε οδηγά σε οποιαδήποτε ανάλυση των πραγμάτων η οποία δεν πιάνει πρώτα τον κίνδυνο που περνά η πατρίδα από τους βαρβάρους, δηλαδή όπως κάναμε στο δημοτικό. Κάνω τον ακροατή μου να νοιώθει τον κίνδυνο να περνά μέσα από τα κόκκαλα του και μετά αρχίζω τη συνθηματολογία, αποφεύγοντας τις ατσαλωσίνες που κάναμε παλιά. Η αποτελεσματικότητα αυτού όμως έγκειται στο ότι η επιλεκτική αναφορά σε γεγονότα που βοηθούν την εικόνα που θέλεις να κτίσεις, δημιουργούν κάτι σαν κινηματογραφική ταινία με επίλεκτα κομμάτια της επικαιρότητας ενωμένα με τον δικό σου τρόπο.

Το χώρο μέσα στον οποίο βρίσκεται η επικαιρότητα τον βλέπω σαν ένα κύκλο. Μέσα σ' αυτό το σχήμα βλέπω το υλικό που πρέπει να επεξεργαστώ. Υπάρχουν συγκεκριμένες τεχνικές διά μέσου των οποίων αποφασίζεις τα θέματα επιλογής, την ιεράρχησή τους, όπως και το χρόνο που πρέπει να δοθεί στο καθένα. Μέσα σε μια κοινωνία και μάλιστα μικρή, ο αριθμός των κομματιών που απαρτίζουν την επικαιρότητα είναι σχετικά μικρός και λίγο πολύ, η επιλογή είναι εύκολη. Παρ' όλ' αυτά όμως, αν ακούσεις τις δίκες μου ειδήσεις και τις συγκρίνεις με αυτές που μεταδίδει ένας άλλος ραδιοσταθμός θα διερωτηθείς αν πρόκειται για δελτία ειδήσεων διαφορετικών χωρών.

Ο κύκλος στον οποίο μόλις αναφέρθηκα, μπορεί να σπάσει σε άλλα πιο πολλά κομμάτια, υποδιαιρέσεις της κύριας επικαιρότητας. Αν θέλεις μπορείς να πιάσεις ένα από τα κύρια κομμάτια και να το διαιρέσεις στα διάφορα μικρά κομμάτια που το απαρτίζουν. "Παίζοντας" με αυτά τα μικρά κομματάκια, μπορείς να καταφέρεις να κόψεις την κύρια είδηση, ακριβώς στα μέτρα σου. Θεωρώ

μάλιστα ότι η κατασκευή της είδησης θα πρέπει να γίνεται μ' αυτό τον τρόπο δηλαδή με υπάρχοντα υλικά και όχι να την φτιάχνεις εσύ από την αρχή μέχρι το τέλος. Διαφορετικά θα κάνουμε συχνά αυτό που κάναμε με τον Τούρκο φαλλοκράτη.

Μέσα σ' αυτό το "παίζοντας" που μόλις σου ανέφερα, μπορώ να προσθέσω και ορισμένα διαδικαστικά στοιχεία λίγο πιο χειροπιαστά: Τα υποψήφια λεγόμενα, τα χωρίζεις σε δύο μέρη - τα "κατα" και τα "υπέρ". Τα "κατά" όπως και τα υπέρ, χωρίζονται σε δύο κατηγορίες. Εσύ δια-λέγεις τα αδύνατα "κατά" και τα βάζεις μπροστά στους ακροατές. Μετά διαλέγεις από τα υπέρ αυτά που μπορούν να χρησιμοποιηθούν και να ισχυροποιήσουν τη θέση σου. Στο δεύτερο αυτό μέρος βάζεις παλμό και προσπαθείς να κεντρίσεις το φιλότιμο του πατριώτη. Προσπαθείς συστηματικά να τον κάνεις να νιώσει την ανωτερότητα του ως φυλή, μέχρι να τον ανεβάσεις εκεί που θέλεις εσύ, δηλαδή στην εξέδρα του μεγάλου πατριώτη. Από κει και πέρα θα μπορεί να συνεχίσει είτε μόνος του, είτε μέσα σε ένα πλήθος που αν τους ρίξεις μέσα ένα Τούρκο, θα μπορείς να δεις τα αποτελέσματα της δουλειάς σου - δηλαδή την μετατροπή του ακροατή σου σε μια αποτελεσματική μονάδα του όχλου. Εξου και το σύνθημα μας **"Καλός Τούρκος, νεκρός Τούρκος"**.

From:

<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:traino:no_11:ellinikotita&rev=1598881831

Last update: 2025/04/20 19:47

